

Către,

dl. Victor Cozmei
victor.cozmei@gmail.com

Urmare a solicitării dumneavoastră referitoare la exprimarea unui punct de vedere pe problema posibilității de parcare a unui autovehicul pe trotuar, vă comunicăm următoarele:

În materia reglementării drumului public, sediul materiei este reprezentat de O.G. nr.43/1997 privind regimul drumurilor, cu modificările și completările ulterioare, act normativ unde sunt definite componentele drumului public (trotuarul fiind unul din acestea – art.2 alin.3) precum și interdicția generală de ocupare a acestora sub orice formă, respectiv obligația de a păstra curățenia lor (art. 43 lit. e).

În ceea ce privește cadrul sancționator, actul normativ menționat stabilește atât interdicția de circulație pe trotuar cât și ocuparea acestuia sub orice formă. Prin noțiunea de ocupare legiuitorul vizează toate modalitățile prin care aceasta poate fi făcută (amplasarea de obiecte sau obstacole de orice natură) existând posibilitatea ca prin legi speciale (legea privind circulația pe drumurile publice de ex.) să existe derogări punctuale de la cadrul general.

În ceea ce privește normele rutiere cadrul general este constituit de O.U.G. nr.195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată cu modificările și completările ulterioare care la Capitolul V- Reguli de Circulație, Secțiunea a 2-a Subsecțiunea 10. Oprirea, staționarea și parcare, stabilește în art.63-65 regulile generale privind oprirea, staționarea și parcare autovehiculelor.

Condițiile concrete și cazurile în care aceste manevre pot fi efectuate se stabilesc conform art. 65 din actul normativ menționat anterior, prin Regulament.

În Regulament, reglementarea condițiilor și cazurilor privind oprirea, staționarea și parcare se regăsește la art.141-146 din Subsecțiunea 8 Oprirea staționarea și parcare, Secțiunea 3-Reguli pentru circulația vehiculelor, Capitolul V - Reguli de circulație.

La articolele 142-144 sunt stabilite cazurile în care este interzisă oprirea voluntară, staționarea și este stabilită modalitatea în care este permisă oprirea sau staționarea pe trotuar. Astfel interdicția de oprire pe trotuar se regăsește la art.142 lit. n), potrivit căruia „se interzice oprirea voluntară a vehiculelor - *pe trotuar, dacă nu se asigură spațiul de cel puțin un metru pentru circulația pietonilor*”. Norma se completează cu prevederile art.144 alin.(2) care stipulează că „ *administratorul drumului public poate permite oprirea sau staționarea, parțial ori total, a unui vehicul pe trotuar, cu respectarea marcajului, iar în lipsa acestuia, numai dacă rămâne liber cel puțin un culoar de minimum un metru lățime înspre marginea opusă părții carosabile, destinat circulației pietonilor.*” Per a contrario, atunci când nu este interzisă în mod expres oprirea/staționarea pe trotuar (prin amplasarea sub indicatorul rutier cu această semnificație a panoului adițional prin care se precizează zona de acțiune a acestuia-inclusiv pe trotuar), conducătorii auto au posibilitatea opririi/staționării vehiculelor pe acesta cu respectarea condiției de asigurare a culoarului de minimum un metru destinat circulației pietonilor.

În opinia noastră, din interpretarea sistematică a celor două acte normative nu constatăm o neconcordanță a acestora în ceea ce privește reglementarea opririi/staționării vehiculelor. Referitor la parcare, constatăm de asemenea că atât cadrul normativ privind drumul public cât și cel privind circulația pe drumurile publice este concordant, ambele nepermițând amenajarea de parcarilor pe trotuare, manevra de parcare a vehiculului fiind permisă numai în spații special amenajate sau stabilite și semnalizate corespunzător (art.63 alin.4 din O.U.G. nr.195/2002 respectiv art. 33 din O.G. nr.43/97).

Din acest punct de vedere apreciem că folosirea noțiunii de parcare în legătură cu trotuarul ca și componentă a drumului public este eronată, fiind creată o confuzie între două noțiuni cu regim distinct (oprire/staționare versus parcare).

În ceea ce privește reglementarea prevăzută la art.72 alin.(7) din O.U.G. nr.195/2002 apreciem că aceasta trebuie interpretată prin conexiunea cu norma generală de interdicție prevăzută la art. 43 lit. e) din O.G. nr.43/1997, reprezentând o particularizare a acesteia specifică circulației rutiere. Astfel, cum am expus mai sus, interdicția generală de ocupare a elementelor drumului public sub orice formă, în materie de circulație pe aceste drumuri se materializează prin interdicția de ocupare, *inclusiv cu vehicule imobilizate* (cu excepția situației în care marcajul, care aici este prevăzut obligatoriu concomitent cu păstrarea distanței de minim un metru, permite o astfel de ocupare), singura referință posibilă fiind, *cu titlu exemplificativ, aceea a vehiculelor expuse în vederea vânzării, efectuării de acte comerciale, reclame publicitare sau chiar cele împotriva cărora a fost dispusă măsura imobilizării conform art.117 din O.U.G. nr.195/2002.*

În opinia noastră voința legiuitorului în reglementarea situațiilor de oprire/staționare a ținut cont de realitățile sociale ale traficului rutier contemporan, trafic manifestat în primul rând prin lipsa unor spații adecvate, suficiente și utile conducătorilor de vehicule care doresc să oprească/staționeze dacă aceștia, la rândul lor, respectă spațiul minim pentru circulația pietonilor.

În același timp, ocuparea trotuarelor cu autovehicule imobilizate (de regulă pe perioade mari de timp) este tratată nediscriminatoriu (nici polițistul rutier, ca autoritate publică în executarea legii, neavând posibilitatea dispunerii imobilizării într-un astfel de loc), tocmai din rațiunile expuse mai sus.

În susținerea celor afirmate mai sus, precizăm că sancțiunile prevăzute de legislația rutieră vizează nerespectarea regulilor privind oprirea/staționarea neregulamentară, nefiind sancționat potrivit acestei legi ocuparea trotuarului sau circulația pe acesta. Pentru aceste încălcări sunt aplicabile prevederile O.G. nr.43/1997, inclusiv sancțiunile prevăzute de acest act normativ, care sunt mult mai dure decât cele prevăzute de legislația rutieră în domeniul specific sau cele prevăzute de Codul Penal atunci când sunt îndeplinite condițiile existenței infracțiunii prevăzute de art.339 alin.(3).

În final, apreciem că problema ridicată este una greșită, poliția rutieră comunicând conducătorilor auto condițiile în care poate fi efectuată o asemenea manevră și solicitând totodată respectul acestora pentru cealaltă categorie de participanți la trafic-pietonii, în caz contrar urmând a fi aplicate sancțiunile prevăzute de lege.

Cu stimă,

DIRECTOR
DIRECȚIA RUTIERĂ
Comisar-șef de poliție

BRĂCEA FLORENTIN

Șef Serviciu Reglementare și
Coordonare în Domeniul Rutier
Comisar șef de poliție

Catană Florin